सास्य वागस्फुटा तात एकवर्सा विभाष्यते । दृष्टिश्व भाग्यते पासाच्छासाच्चृष्यत्यवाननं ॥ ६१ ॥ जर्भवासाम्बितः सोऽव दृष्टिभङ्गसमम्बितः। ततः स वेदनाविष्टस्तक्करीरं विमुक्ति॥ ६२॥ वायुगसारी तद्रुपं दे इमन्यत् प्रपद्मते। तत्कर्माजं यातनार्धं न मारुपितृसभावं ॥ तत्प्रमाखवयोवस्थासंस्थानैः प्राग्भवं यथा ॥ ६३ ॥ ततो दूतो यमस्यागु पाशैर्वभ्राति दाव्यैः। द्रखप्रचारसम्मान्तं कर्षते दिख्यां दिखं । ६४॥ कुभवग्रकवस्मीकभङ्गपाषाग्वकंभ्रे। तवा प्रदीप्तन्वलने कॅचिक्युक्षशतोत्कटे ॥ ६५ ॥ प्रदीप्तादित्यतमे च दद्यमाने तदंशुभिः। कृष्यते यमदूतियाशिवसन्नादभीषयैः ॥ ६६ ॥ विकृष्यमाणस्तेषे रेभेच्यमाणः शिवाशतेः। प्रयाति दार्खे मार्गे पापकक्षी यमश्रयं ॥ ६७ ॥ छचोपानत्रदातारो ये च वस्त्रप्रदा नराः। ते यान्ति मनुजा मार्गे तं सुखेन तथानदाः ॥ ६८ ॥ एवं क्लोशाननुभवस्रवश्रः पापपीडितः। नीयते दादशापेन धर्माराजपुरं नरः॥ ईट ॥ कखेवरे दश्चमाने महान्तं दाइम्ख्यति। ताखमाने तथैवार्त्तिं छिद्यमाने च दारखां ॥ ७०॥ कियमाने चिरतरं जन्तुर्दुःखमवाप्रुते।